

exekuci. Nutno také přisvědčiti povinnému zejména v tom, že tu jde skutečně o pouhou soukromou informaci, kterou poskytlo na žádost vymáhajících věřitelů ředitelství čs. státních drah v P., takže tu nejde o listinu, které by se zřením na uvedený smír nebylo možno užiti ani jako jeho doplňku podle obdoby § 9 ex. ř. Bylo proto důvodnému rekursu vyhověti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu prvé stolice.

D ů v o d y:

Nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že v souzené věci nelze z exekučního titulu seznati objem plnění. Exekuční titul (soudní smír ze dne 13. února 1920, č. j. Cg II 198/19-8) stanoví v odstavci I. zcela jasně, že se dlužník zavazuje platiti své manželce Marii J. pro ni a nezl. dítě Marii J. na výživném třetinu ($\frac{1}{3}$) veškerých svých služebních příjmů, jaké mu toho kterého času budou vypláceny, vyjmaje diety jakéhokoliv druhu; pak dopravní paušál (za noční služby), pak kancelářský paušál a konečně kasovní paušál. Vždyť není možno, aby již ve smíru myšleném na mnoho budoucích let byly jednotlivě přesně vypočítány částky, jež bude dlužník povinen platiti, ježto v době smíru nemohlo býti známo, kolik bude dlužník v té které době pobírat na služebních požitcích. Nebylo by ani hospodárné, aby byl vymáhající věřitel nucen vymoci si při každé změně výše dlužnických služebních požitků nový exekuční titul, v němž by bylo číselně stanoveno, kolik je dlužník povinen platiti vymáhajícímu věřiteli. Je-li smírem stanoveno, že dlužník jest povinen platiti vymáhajícímu věřiteli určitý díl svých služebních požitků, jest jen věcí výpočtu, kolik v té které době tento díl činí. Jest ovšem na vymáhajícím věřiteli, aby prokázal, kolik dlužník pobírá na služebních požitcích. V souzené věci připojily vymáhající věřitelky k exekučnímu návrhu ze dne 1. dubna 1937 výkaz ředitelství státních drah v P. ze dne 20. března 1937 o služebních požitcích dlužnickových. Tento výkaz, vydaný úřadem k tomu oprávněným, podává jasný průkaz o výši služebních požitků žalobcových. Smírem ze dne 13. února 1920 se žalovaný zavázal platiti výživné své manželce Marii J. pro ni a pro své nezl. dítě Marii J. Nabyla proto ze smíru nárok na placení výživného i Marie J. mladší. Ustanovením smíru o tom, jakým způsobem bude vypláceno výživné, nebylo nic změněno na platební povinnosti dlužníkově. Výpočet čistého platu v exekučním návrhu ze dne 1. dubna 1937 je správný, odpovídá smíru ze dne 13. února 1920 a jest ve shodě s dotčeným výkazem ředitelství státních drah v P. Pro 5% úroky od 2. března 1937 nebylo lze povolití exekuci, ježto se exekuční titul o nich nezmiňuje (srv. rozh. čís. 7361, 14895 Sb. n. s.).

Čís. 16398.

Právní povaha licence k dočasnému provozování hostinské a výčepnické koncese podle § 20, písm. a), živn. ř.

Provoz hostinské a výčepnické živnosti na základě licence vydané podle řečeného předpisu není samostatným majetkovým právem ve smyslu §§ 331 a dalších ex. ř., jež by bylo způsobilé býti samostat-

ným předmětem zabavení podle předpisů exekučního řádu, nýbrž jde jen o vedlejší (akcesorní), dočasný nebo jinak příslušným správním úřadem rozšířený způsob provozu živnostenského oprávnění již dříve uděleného a sdílí zároveň osud základního oprávnění.

(Rozh. ze dne 15. října 1937, R I 1213/37.)

Vymáhající věřitelka Okresní záložna hospodářská v Ú. navrhla, aby jí byla proti povinnému Josefu D. v K. povolena k vymožení vykonatelné pohledávky 1.089 Kč 50 h s přísl. exekuce zabavením licence udělené povinnému okresním úřadem v L. podle § 20, písm. a), živn. ř. k provozování hostinské a výčepnické koncese v lesní boudě při l-ské silnici u t. řeč. »Loučení« na letní čas 1937 a oprávnění uvedenou licencí založených. Soud první stolice zamítl exekuční návrh. Důvody: Licence podle § 20 a) živn. ř. není samostatným živnostenským oprávněním, jaké má na mysli § 331 ex. ř., nýbrž je toliko prostým povolením živnostenského úřadu k dočasnému provozování již dříve udělené živnosti na jiném místě než ve schválené stálé místnosti provozovací. Znamená tedy podle povahy toliko dočasné rozšíření oprávnění již uděleného, jehož osud sdílí. Může proto exekucí býti zasaženo jen zároveň s oním hlavním právem; bylo-li zabaveno ono, vztahuje se zabavení to nutně, a to i bez zvláštního návrhu nebo výslovného výroku, i na řečenou licenci. Vymáhající věřitelka neuvádí v návrhu, že zabavuje i hostinskou živnost povinného resp. jeho hostinskou koncesi. Není tudíž podle toho, co vyloženo, právně možné oddělené zabavení dotčené licence. Rekursní soud povolil navrženou exekuci. Důvody: Podle exekučního návrhu jde o zabavení licence udělené povinnému podle § 20, písm. a), živn. ř. k provozování licence hostinské a výčepnické, tedy zjevně o zabavení živnostenského oprávnění, jež má hodnotu majetkovou a které je spojeno s provozováním určitého živnostenského podniku povinným. Oprávnění musí tudíž býti pokládáno za takové, jaké má na mysli § 331 ex. ř., a je proto jeho zabavení právně možné. Názor prvního soudu, že by uvedené oprávnění mohlo býti zasaženo jen exekucí vedenou přímo na koncesi, která byla jeho udělením rozšířena, nelze uznati za správný, neboť návrh vymáhající věřitelky se o existenci takovéto koncese nezmiňuje a podle § 54 č. 3 ex. ř. musí jí samé býti ponecháno na vůli, jaké majetkové hodnoty chce exekucí zasáhnouti. To, jak bude zabavené oprávnění zpeněženo, nemá při otázce zabavení významu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody :

Podle ustanovení prvního odstavce § 20 a) živn. ř. stačí k tomu, aby osoby, které v téže obci nebo v některé sousední obci provozují živnost hostinskou a výčepnickou, mohly provozovati řečenou živnost dočasně jinde, než ve schválené stálé místnosti provozovací o jednotlivých zvláštních příležitostech (národních slavnostech, dobročinných slavnostech, výstavách, trzích, vojenských cvičeních, koncentracích vojska, ma-

névrech atd.), licence vydaná živnostenským úřadem případ od případu po uvážení potřeby, jaká se jeví se zřením na žádaná provozování živnosti; v dotčené licenci buď udáno přesně, za jaké příležitosti, pak místo, kde živnost má být provozována, a doba, na kterou licence platí.

Ze stylisace uvedeného zákonného ustanovení plyne, že podkladem k dočasnému provozování hostinské a výčepnické živnosti při zvláštních příležitostech na místě odlišném od schválené stálé místnosti provozovací zůstává jen ona živnost hostinská a výčepnická, kterou osoba, za licenci žádavší, již skutečně provozuje; zákon nerozeznává, jde-li o osobu, které byla živnost ona propůjčena, tedy o jejího majitele (§ 19, odst. 2, živn. ř.) či o jeho náměstka neb pachtýře (§ 19, odst. 3 a 4), jakž patrně z všeobecného doslovu »osoby, které v téže obci nebo některé obci sousední provozují živnost hostinskou a výčepnickou«, ale klade výslovný důraz na to, že právě ta živnost jest již provozována, »aby mohly živnost tu provozovati dočasně jinde«.

Provoz hostinské a výčepnické živnosti na podkladě vydané licence podle řečeného zákonného ustanovení tkví tedy jak po zákonu, tak již i svou povahou v živnostenském oprávnění osobě je vykonávající již uděleném neb na ni jako náměstka nebo pachtýře majitelem přeneseném, ale nelze jej, byť i měl určitou majetkovou hodnotu, pokládati za samostatné majetkové oprávnění ve smyslu §§ 331 a násl. ex. ř., jež by mohlo být samostatným předmětem zabavení podle těchto zákonných ustanovení; jde tu jen o akcesorní, dočasný neb jinak příslušným správním úřadem rozšířený způsob provozu živnostenského oprávnění již dříve uděleného, který sdílí zároveň osud tohoto základního oprávnění. Že by byla zabavena hostinská živnost neb koncese hostinská a výčepnická dlužníku patřící, vymáhající věřitelka ani netvrdí.

Čís. 16399.

Berní exekuce.

Platnost exekučního zabavení pohledávek z cenných papírů podle § 385 zák. č. 76/1927 Sb. z. a n. nevyžaduje, aby výkonný orgán sepsal ihned při výkonu zabavení zájemní protokol (§ 364 řeč. zák.) a dal jej podepsati povinnému. Nerozhoduje ani, zda byly zabavené věci výkonným orgánem odňaty, nebo mu dobrovolně vydány.

Jestliže však výkonný orgán nepojal do zájemního protokolu, sepsaného ihned při výkonu exekuce, vkladní knížku vydanou mu dobrovolně třetí osobou (manželkou povinného), není vkladní knížka zabavena, třebaže ji výkonný orgán vzal k sobě, ale poznamenal teprve dodatečně v zájemním protokole, že mu věc byla vydána dobrovolně třetí osobou. Takovýto postup výkonného orgánu nezakládá exekučního zástavního práva pro vymáhající stát.

(Rozh. ze dne 15. října 1937, Rv I 1970/37.)

Na příkaz berního úřadu v N. provedl berní vykonavatel Stanislav K. za přítomnosti berního adjunkta Karla S. a kancelářského pomocníka D.